

WICEPREZES RADY MINISTRÓW
MINISTER GOSPODARKI

Waldemar Pawlak

SM-VIII-0702-43-MO/09 /486

SECRETARIA
Biura Prac Senackich
wzplynalo dn. 1.04.2009 za.
nr 21.01 podpis Mem

Warszawa, 27 marca 2009 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wplynelo dn. 1.04.09

nr 1756 podpis Borusewicz

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na oświadczenie Pana senatora Sławomira Kowalskiego z dnia 5 marca 2009 roku dotyczące *sytuacji osób fizycznych, które*, wg słów Pana senatora, *również zostały wprowadzone przez banki w błąd i skłonię do zainwestowania w opcje walutowe* (wystąpienie Marszałka Senatu RP z dnia 11 marca 2009 r. do Ministra Gospodarki - znak BPS/DSK-043-1434/09), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień do kwestii podniesionych w wyżej wymienionym oświadczeniu i niżej wymienionym zapytaniu.

Czy w ramach obowiązujących uregulowań prawnych istnieje możliwość udzielenia merytorycznej pomocy osobom fizycznym poszkodowanym przez instytucje finansowe, a jeśli tak, to w jakim zakresie jest to dozwolone. Czy istnieje możliwość negocjacji z bankami rozłożenia w czasie spłaty zadłużenia wynikającego z umów opcji?

Minister Gospodarki, zaniepokojony niekorzystnym rozwojem sytuacji na rynku transakcji mających zabezpieczać ryzyko walutowe, które stały się instrumentem gry spekulacyjnej w obrocie opcjami walutowymi, od pierwszych dni grudnia 2008 r. podejmuje wiele wysiłków celem wyjaśnienia przyczyn i skali zaistniałych problemów oraz przeprowadza, proponuje i inicjuje wiele przedsięwzięć mających na celu ich uregulowanie.

Wszystkie działania dotyczą w jednakowym stopniu osób prawnych jak i osób fizycznych.

W grudniu 2008 r. i styczniu 2009 r., celem doprowadzenia do ugodowego rozwiązania problemu, Minister Gospodarki m.in. spotkał się z przedstawicielami banków, które były w największym stopniu zaangażowane w proces transakcji opcji walutowych zawieranych z poszczególnymi przedsiębiorstwami na rynku polskim. Brak pozytywnej reakcji ze strony banków, skłonił Ministra Gospodarki do wystąpienia z inicjatywą ustawodawczą.

W związku z tym przygotowany został projekt ustawy, której celem było doprowadzenie do ugody między przedsiębiorstwami a bankami, a gdyby to okazało się niemożliwe, przedsiębiorcy mieliby prawo do odstąpienia od zawartych umów o opcje walutowe. Intencją projektu ustawy było uregulowanie narastających problemów wynikających z niesprawiedliwych, ze społeczno-gospodarczego punktu widzenia, i szkodliwych dla polskich przedsiębiorstw, a zatem dla polskiej gospodarki, umów. Zapisy projektu ustawy zobowiązywały strony do podjęcia negocjacji zmierzających do zawarcia ugody lub podjęcia mediacji w rozumieniu przepisów art. 183¹-183¹⁵ *ustawy z 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego* (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) albo poddania sporu pod sąd polubowny, o którym mowa w art. 18 *ustawy z 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym* (Dz. U. Nr 157, poz. 1119, ze zm.). Jednakże projekt ustawy nie uzyskał pozytywnej rekomendacji Stałego Komitetu Rady Ministrów i zaprzestano dalszych prac rządowych w celu jego przyjęcia przez Radę Ministrów.

Ponadto Ministerstwo Gospodarki w dalszym ciągu przekazuje opinie prawne przygotowane przez kancelarie prawne i Prokuratorię Generalną zawierające potencjalne rozwiązania prawne na gruncie obecnie obowiązujących przepisów, które mogą być wykorzystane przez przedsiębiorców oraz wykaz kancelarii, które zainteresowane są świadczeniem usług na rzecz przedsiębiorców w ramach prowadzonych przez nich rozmów bądź postępowań prawnych z bankami.

Pomimo nie przyjęcia ww. projektu, 16 lutego 2009 r., Stały Komitet Rady Ministrów zarekomendował poszczególnym członkom Rady Ministrów podjęcie dalszych prac w celu uregulowania problemu opcji. Wcześniej Komisja Nadzoru Finansowego, 11 lutego 2009 r., zmieniła Regulamin Sądu Polubownego przy KNF, w ten sposób, że umożliwiono przeprowadzanie samego postępowania mediacyjnego bez konieczności wyrażania zgody na rozstrzygnięcie w ramach postępowania polubownego.

W przedmiocie ewentualnej bezpłatnej pomocy prawnej dla przedsiębiorców, Minister Gospodarki zaproponował rządowi rozważenie zwrócenia się do kancelarii prawnych, specjalizujących się w obrocie instrumentami finansowymi, o przygotowanie dodatkowych

ekspertyz prawnych. Następnie, udostępnione byłyby one przedsiębiorcom. Ekspertyzy dotyczyłyby rozwiązań prawnych w zakresie możliwości uchylenia się przez przedsiębiorców od skutków prawnych „transakcji opcyjnych” w standardowo (konwencjonalnie) określonych stanach faktycznych. Wybór kancelarii nastąpiłby w oparciu o ustawę o zamówieniach publicznych.

W związku z narastającymi problemami i podjętymi, wyżej opisanymi działaniami, Minister Gospodarki zaczyna otrzymywać informacje na temat porozumień o restrukturyzacji portfela opcji walutowych. Przykładem może być zawarcie takiej ugody przez spółkę Zelmer S.A. z BRE Bankiem. Obejmuje ona 75% wartości wszystkich zawartych przez spółkę kontraktów walutowych. Jak wynika z komunikatu wydanego przez Zelmer S.A., najważniejszym elementem restrukturyzacji jest „znaczące przesunięcie w czasie terminu realizacji transakcji walutowych o łącznej wartości 30 mln euro. Nowe terminy dostosowane są do zaktualizowanych wpływów ze sprzedaży na eksport w latach 2009-2010.

Wyrażam przekonanie, że powyższe wyjaśnienia zostaną przyjęte jako wyczerpująca odpowiedź na kwestie zawarte w oświadczeniu i zapytaniu Pana senatora Sławomira Kowalskiego.

Z wyrazami szacunku,

